

CRT - CLAIMS RESOLUTION TRIBUNAL
בית הדין לבוררות בנושא החשבונות הרדומים בשוויץ – CRT

להתייחסות בלבד - הנוסח האנגלי הינו הקובע

בעניין ההתדיינות המשפטית לגבי נכסי קורבנות השואה
תיק מס' CV96-4849

מענק מאושר מתוקן

לתובעים ¹(שם חסוי 1) and (שם חסוי 2)
המופיעים גם בשם (שם חסוי 3)

וליורשי התובע (שם חסוי 4)

בעניין חשבונותיו של Julius Winter

מס' תביעות: 000640/AV; 002219/AV;
650022/AV²

גובה המענק המקורי: 181,680.00 פרנקים שוויצרים

גובה התיקון במענק המתוקן: 94,625.00 פרנקים שוויצרים

מענק מאושר מתוקן זה מתבסס על תביעותיהם של (שם חסוי) (להלן "התובע (שם חסוי 1)") ושל (שם חסוי), מבית (שם חסוי), (להלן "התובעת (שם חסוי 2)") לחשבונות על שם Elkuna Winter, ועל תביעתו של (שם חסוי) (להלן "התובע (שם חסוי 3)") (להלן ביחד "התובעים") לחשבונות על שם Berthold Winter³. מענק מתוקן זה הוא לגבי החשבונות שפורסמו על שם Julius Winter (להלן "בעל החשבון") בסניף ציריך של הבנק [שם הבנק חסוי] (להלן "הבנק").

כל המענקים המתוקנים מתפרסמים. במידה שהתובע דרש חיסיון לגבי תביעתו, כמו במקרה דנן, שם התובע, שמות קרובי משפחתו, להוציא את שם בעל החשבון, ושמו של הבנק נשמרים חיסויים.

¹ ב- 2 בינואר 2003, בית המשפט אישר מענק לטובת התובע (שם חסוי) (להלן "התובע (שם חסוי 1)") והתובעת (שם חסוי) (להלן "התובעת (שם חסוי 2)") לחשבונות על שם Julius Winter (להלן "המענק מינואר 2003"), הנדון במענק מאושר מתוקן זה.

² (שם חסוי)(להלן "התובע (שם חסוי 4)") הגיש תביעה מס' B-02174, ב- 16 במרץ 2000, למשרד לטיפול בתביעות מתקופת השואה שנוסד על ידי מחלקת הבנקאות של מדינת ניו יורק (*Holocaust Claims Processing Office of the New York State Banking Department*) (להלן ה-"HCPO"). תביעה זאת הועברה על ידי ה- HCPO ל- CRT ב- 19 במרץ 2003, ונרשמה תחת המספר 650022. לא ברור מדוע התביעה לא הועברה ל- CRT לפני תאריך זה. ב- 13 בפברואר 2006, ה- HCPO הודיע ל- CRT שהתובע (שם חסוי 4) נפטר בינואר 2006.

³ ה- CRT יטפל בתביעה לחשבונות אלה בהחלטה נפרדת.

ב- 2 בינואר 2003 בית המשפט אישר מענק לתובע (שם חסוי 1), לתובעת (שם חסוי 2) ולצד המיוצג על ידם, בנוגע לחשבונות שבבעלות בעל החשבון (להלן "המענק מינואר 2003"). במענק מאושר מתוקן זה, ה-CRT מאמץ ומתקן את הממצאים שלו על מנת להתייחס לזכאותו של התובע (שם חסוי 4). ה-CRT מציין שלמרות שהתובע (שם חסוי 4) הגיש תביעה במועד בנוגע לחשבונות שהוענקו, תביעתו לא היתה זמינה ולא נלקחה בחשבון במענק מינואר 2003. בחינה שלאחר מכן של תביעתו של התובע (שם חסוי 4) מראה שהינו זכאי להשתתף במענק המקורי, כפי שצוין מטה.

המענק מינואר 2003

במענק מינואר 2003, ה-CRT קבע שלבעל החשבון היו חשבון פיקדון לפי דרישה וחשבון ניירות ערך. כמו כן, ה-CRT קבע שהתובע (שם חסוי 1) והתובעת (שם חסוי 2) זיהו באופן מספק את בעל החשבון, שהוכיחו באופן מספק, יחד עם הצד המיוצג על ידם, שבעל החשבון הוא קרוב משפחה שלהם, וכמו כן, הוכיחו באופן מספק שבעל החשבון היה קורבן של רדיפות הנאצים. בנוסף, ה-CRT קבע כי סביר שהיתרה בחשבון הפיקדון לפי דרישה וחשבון ניירות הערך לא נתקבלה על ידי בעל החשבון או יורשיו. ה-CRT ציין שרשומות הבנק לא מראות מה היה ערך החשבונות, לכן העריך שביחד שווים היה 15,140.00 פרנקים שווייצריים, וכתוצאה מכך, סכום הסופי של המענק מינואר 2003 היה 181,680.00 פרנקים שווייצריים. לבסוף, ה-CRT קבע שהצד המיוצג, (שם חסוי 3), שלגביו נתבע שהינו בעל החשבון, היה זכאי לסכום הכולל של המענק.

מידע שהוגש על ידי התובע (שם חסוי 4)

התובע (שם חסוי 4) הגיש טופס תביעה למשרד לטיפול בתביעות מתקופת השואה שנוסד על ידי מחלקת הבנקאות של מדינת ניו יורק (*Holocaust Claims Processing Office of the New York State Banking Department*) (להלן ה-"HCPO") בו זיהה את עצמו כבעל החשבון, (שם חסוי 4), אשר נולד ב- 31 באוגוסט 1918 בווינה, אוסטריה. התובע (שם חסוי 4) ציין שאביו, (שם חסוי), היה קצב בווינה והחזיק מספר חשבונות בבנקים אוסטריים. התובע (שם חסוי 4), שהינו יהודי, ציין שהתגורר ב- 135 Ottakringerstrasse, בווינה, עד ל- 26 באוגוסט 1938, כאשר עבר להתגורר ב- Trnava, צ'כוסלובקיה (היום סלובקיה). לפי התובע (שם חסוי 4), הוא חזר לווינה ב- 15 באוקטובר 1938, עיר בה נשאר עד ל- 25 ביולי 1939. התובע (שם חסוי 4) ציין שאחר כך הוא ברח לארה"ב. התובע (שם חסוי 4) הגיש העתק של תעודת הזהות שלו, בה הוא זוהה כ- (שם חסוי 4), אשר נולד בווינה.

התובע (שם חסוי 4) הגיש לבית המשפט שאלון ראשוני ב- 1999, בו תבע את זכותו לחשבון בנק שווייצרי בבעלות Berthold Winter⁴.

מידע זמין ברשומות הבנק

כפי שצוין במענק מינואר 2003, רשומות הבנק מציינות את שם בעל החשבון ואת עיר וארץ המגורים שלו. כמו כן, רשומות הבנק מראות שלבעל החשבון היו חשבון פיקדון לפי דרישה וחשבון ניירות ערך, ומראות את תאריכי פתיחה וסגירת כל חשבון. רשומות הבנק לא מראות מה היה ערך החשבונות.

⁴ כפי שצוין למעלה, ה-CRT יטפל בתביעה זאת בהחלטה נפרדת.

בדיקת ה-CRT

איחוד תביעות

בהתאם לסעיף 37(1) של סדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין"), ניתן לאחד תביעות לגבי אותו חשבון או לגבי חשבונות קשורים בהליך אחד על פי שיקול הדעת של ה-CRT. במקרה הנוכחי, ה-CRT קובע כי יש לאחד את שלושת התביעות של התובעים בהליך אחד.

זיהוי בעל החשבון על ידי התובע (שם חסוי 4)

שם וארץ מגוריו של התובע (שם חסוי 4) מתאימים לשם ולארץ מגוריו שפורסמו לגבי בעל החשבון. התובע (שם חסוי 4) זיהה את עיר מגוריו של בעל החשבון, מידע המתאים למידע שלא פורסם לגבי בעל החשבון, הכלול ברשומות הבנק. כביסוס לתביעתו, התובע (שם חסוי 4) הגיש מספר מסמכים, כולל תעודת הזהות שלו, בה הוא זוהה כ- (שם חסוי 4), אשר נולד בווינה, מה שמאמת באופן בלתי תלוי שהאדם שנטען שהוא בעל החשבון נקרא באותו שם והתגורר באותה עיר שמופיעים ברשומות הבנק כשמו וכעיר מגוריו של בעל החשבון.

ה-CRT מציין שהתובע (שם חסוי 4) והצד המיוצג על ידי התובע (שם חסוי 1) והתובעת (שם חסוי 2), (שם חסוי 3), אינם אותו אדם. למרות זאת, מכוון שהתובעים זיהו את כל המידע שפורסם ושלא פורסם לגבי בעל החשבון, הכלול ברשומות הבנק; מכוון שהמידע שהוגש על ידי כל אחד מן התובעים תומך ולא סותר כלל את המידע הכלול ברשומות הבנק; מכוון שאין מידע נוסף ברשומות הבנק שהיה מאפשר ל-CRT לקבוע את זהות בעל החשבון, הכרעתו של ה-CRT היא שהתובע (שם חסוי 4), התובע (שם חסוי 1) והתובעת (שם חסוי 2) זיהו באופן סביר את בעל החשבון.

מעמד של בעל החשבון כקורבן של רדיפות הנאצים

התובע (שם חסוי 4) הוכיח באופן מספק שבעל החשבון היה קורבן של רדיפות הנאצים. התובע (שם חסוי 4) ציין שהינו יהודי, ושהתגורר באוסטריה בשליטת הנאצים עד ה-26 באוגוסט 1938 ושאחר כך חזר לאוסטריה ונשאר עד ל-25 ביולי 1939, לפני שברח לארה"ב.

הקשר המשפחתי בין התובע (שם חסוי 4) ובין בעל החשבון

התובע (שם חסוי 4) הוכיח באופן מספק שהוא בעל החשבון כאשר הגיש מידע ספציפי ומסמכים המוכיחים שהוא בעל החשבון. מסמכים אלה כוללים את תעודת הלידה שלו, בה זוהה כ- (שם חסוי 4).

בעניין תשלום יתרת החשבון

כפי שצוין במענק מינואר 2003, ה-CRT קבע כי סביר שהיתרה בחשבונות לא נתקבלה על ידי בעל החשבון או יורשיה.

הבסיס למענק המתוקן

ה-CRT קבע שיש מקום לפסוק מענק לטובת התובע (שם חסוי 4). ראשית, התביעה של התובע (שם חסוי 4) הינה קבילה בהתאם לסעיף 18 של סדרי הדין. שנית, התובע (שם חסוי 4) הוכיח באופן מספק שהוא בעל החשבון וקשר זה מצדיק את המענק. שלישי, ה-CRT קבע באופן מספק שבעל החשבון או יורשיו לא קיבלו בעבר את היתרה שבחשבונות הנדונים.

סכום המענק מינואר 2003

כפי שצוין במענק מינואר 2003, לבעל החשבון היו חשבון פיקדון לפי דרישה וחשבון ניירות ערך. בהתאם לסעיף 29 של סדרי הדין, כאשר השווי בחשבון אינו ידוע, כמו במקרה דנן, חישוב השווי הנוכחי נעשה בעזרת השווי הממוצע של חשבון מאותו סוג בשנת 1945. לפי חקירת הוועדה העצמאית של אישי ציבור (*Independent Committee of Eminent Persons*, להלן "ICEP" או "חקירת ICEP"), בשנת 1945 השווי הממוצע של חשבון פיקדון לפי דרישה היה 2,140.00 פרנקים שוויצרים ושל חשבון ניירות ערך היה 13,000.00 פרנקים שוויצרים, שביחד הם 15,140.00 פרנקים שוויצרים.

בהתאם לסעיף 31 של סדרי הדין, שווי החשבונות יוכפל במקדם מסוים על מנת להביא את הסכום הפסוק לשווי הנוכחי. בזמן המענק מינואר 2003, נעשה שימוש במקדם של 12, ולפיכך, הסכום הסופי של המענק היה 181,680.00 פרנקים שוויצרים.

מאז המענק מינואר 2003, המקדם הועלה ל- 12.5.

חלוקה חדשה של המענק

בהתאם לסעיף 26 של סדרי הדין, במקרים בהם לא ניתן לקבוע במדויק את זהותו של בעל החשבון בשל המידע המוגבל הנמצא ברשומות הבנק, ובמקרה בו מספר תובעים בלתי קשורים הוכיחו קשר סביר לאדם בעל שם זהה לשמו של בעל החשבון, יעניק ה-CRT את החלק היחסי מן הסכום המלא שבחשבון לכל תובע או לכל קבוצה של תובעים אשר היו זכאים לו על פי סדרי דין אלה לולא היה המידע ברשומות הבנק כה מוגבל. במקרה הנוכחי, כל קבוצה של תובעים הוכיחה קשר סביר לאדם בעל שם זהה לשמו של בעל החשבון. לכן, התובע (שם חסוי 1) והתובעת (שם חסוי 2) זכאים לקבל חצי מהסכום הכולל של המענק, והתובע (שם חסוי 4) זכאי לקבל חצי מהסכום הכולל של המענק.

בנוגע לחלקם של התובע (שם חסוי 1) והתובעת (שם חסוי 2) במענק, במענק מינואר 2003 ה-CRT קבע שלצד המיוצג (שם חסוי 3), שהינו בעל החשבון, זכאות ראשונים לחשבון, לפני התובע (שם חסוי 1) והתובעת (שם חסוי 2). לפי כך, הצד המיוצג (שם חסוי 3), היה זכאי לקבל את החצי שלהם במענק.

סכום התיקון וחלוקת המענק המתוקן

ה-CRT מכיר בעובדה שלפי סעיף 31(1) של סדרי הדין, שווי של כל חשבון מעודכן בהתאם לזמן שעבר מאז 1945 והתאריך שבו החשבון מוענק. במקרה הנוכחי, הצד המיוצג (שם חסוי 3) קיבל מענק בינואר 2003 והתובע (שם חסוי 4), נושא המענק המתוקן הזה, לא קיבל מענק. לכן, לפי ה-CRT, המקדם 12.5, ולא 12, הינו המקדם המתאים כדי לחשב היום את שווי הסכום בחלק שלו במענק.

מכיוון שעברו שלוש שנים מאז המענק מינואר 2003, ואין אינדיקציה שהצד המיוצג (שם חסוי 3) היה מודע לקיום תביעה אחרת של תובע זכאי באותה מידה כמוהו, ה-CRT קובע שהתובע (שם חסוי 4) זכאי לתשלום מקרן הפשרה בגובה חלקו במענק. כפי שצוין לעיל, השווי הממוצע של שני החשבונות בשנת 1945 היה 15,140.00 פרנקים שוויצרים. התובע (שם חסוי 4) זכאי לקבל חצי מהסכום הזה, זאת אמרת 7,570.00 פרנקים שוויצרים. השווי הנוכחי של סכום זה נקבע על ידי הכפלתו במקדם 12.5, בהתאם לסעיף 31(1) של סדרי הדין ולכן הסכום הסופי של התיקון במענק המתוקן הוא 94,625.00 פרנקים שוויצרים.

הקף המענק המתוקן

תשומת לב התובעים לכך, כי בהתאם לסעיף 20 של סדרי הדין, ה-CRT ימשיך ויחקור בנוגע לתביעותיהם כדי לקבוע אם קיימים חשבונות בנק נוספים בשוויץ שביכולתם לתבוע. הקירה זו כוללת חיפוש בבסיס הנתונים של כלל החשבונות (המכיל רשומות אודות 4.1 מיליון חשבונות בנק שוויצרים מן השנים 1933 עד 1945).

אישור המענק המתוקן

ה-CRT מאשר מענק מתוקן זה כדי לקבל את אישורו של בית המשפט ואת התשלום על ידי הממונים המיוחדים.

Claims Resolution Tribunal
3 מרץ 2006